

بررسی تأثیر بطلان قرارداد اصلی بر موافقتنامه داوری

رضا آزادمنش

فارغ التحصیل کارشناس ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

چکیده

قرارداد داوری همانند همه قراردادهای میبایست دارای شرایط صحت عقود را داشته باشد و در این خصوص تعارض و ایرادی در میان حقوقدانان و رویه قضائی مطرح نمیباشد، لیکن سوال و اختلاف نظر در مورد موافقتنامه داوری حاصل شده، که آیا موافقتنامه داوری مستقل از قرارداد اصلی می باشد یا شرط تبعی می باشد و بدون قرارداد اصلی اثر آن (شرط داوری) نیز منتفی و بلا اثر می گردد. این اختلاف از آنجا حاصل می شود که در قانون آیین دادرسی مدنی و دیگر قوانین داخلی به استثناء قانون داوری تجاری بین المللی مصوب ۱۳۷۶ موافقتنامه داوری را تابع قرارداد اصلی می دانند. استقلال یا عدم استقلال موافقتنامه داوری از قرارداد اصلی از آن منظر بسیار مهم است که تأثیر پذیری و آثار فراوان، شرط داوری و قرارداد اصلی بر یکدیگر دارند در صورت قائل به وجود استقلال برای موافقتنامه داوری، ابطال یا فسخ قرارداد اصلی تأثیری بر شرط داوری ندارد و در صورت عدم استقلال موافقتنامه یا شرط داوری و با توجه به تبعی بودن آن بلاشک در این مورد موافقتنامه داوری و یا شرط داوری ضمن عقد بی اثر می شود با آنکه نظریات فراوانی در خصوص پذیرش استقلال شرط داوری وجود دارد لیکن حکم صریح قانونی که برای تمامی داوری های (داخلی و بین المللی) این مستقل بودن را تأیید کند وجود ندارد، لذا هدف تحقیق حاضر بررسی تأثیر بطلان قرارداد اصلی بر موافقتنامه داوری است. از این رو نخست وضعیت استقلال شرط داوری در داوری های داخلی بررسی و در ادامه استقلال شرط داوری از قرارداد اصلی در داوری های تجاری بین المللی مورد کنکاش و پژوهش قرار گرفت. این تحقیق از نوع نظری و به لحاظ هدف بنیادی و به لحاظ روش کتابخانه ای است.

واژه های کلیدی: استقلال شرط داوری، بطلان، قرارداد اصلی، موافقتنامه داوری.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۱/۲، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱-۱۲